

מסכת גדרים

פרק ז'

א. הַפּוֹדֵר מִן הַיָּרָק, מִתְּפָר בְּלֹעִין. וַרְבִּי עֲקִיבָּא אָסֶר. אָמָרוּ לוּ לַרְבִּי עֲקִיבָּא, וְהַלֵּא אָמָר אָדָם לְשָׁלוֹחוֹ קָח לִי יָרָק וְהַוָּא אָמָר לֹא מֵצָאתִי אֶלָּא דְלֹעִין. אָמָר לְהָם, כִּי הַזָּבָר, או שְׂמָא אָמָר הוּא לוּ לֹא מֵצָאתִי אֶלָּא קָטְנִית, אֶלָּא שְׁהַדְלֹעִין בְּכָל יָרָק, וְקָטְנִית אִינּוּ בְּכָל יָרָק. וְאָסֶור בְּפּוֹל הַמְּצָרִי לְתָה, וּמִתְּפָר בַּיְבָשׁ:

ב. הַפּוֹדֵר מִן הַגָּנוּ, אָסֶור בְּפּוֹל הַמְּצָרִי יְבָשׁ, דְּבָרִי רַבִּי מַאיָּר. וְחַכְמִים אָמְרִים, אִינוּ אָסֶור אֶלָּא בְּחַמְשָׁת הַמִּינִין. רַבִּי מַאיָּר אָמָר, הַפּוֹדֵר מִן הַתְּבוֹאָה, אִינוּ אָסֶור אֶלָּא מַחַמְשָׁת הַמִּינִין. אָבֶל הַפּוֹדֵר מִן הַגָּנוּ, אָסֶור בְּכָל, וּמִתְּפָר בְּפִרְוֹת הָאִילּוֹן וּבִירָק:

ג. הַפּוֹדֵר מִן הַכְּסֹות, מִתְּפָר בְּשַׁק, בִּירִיעָה, וּבְחַמְילָה. אָמָר קֹנֶם אָמָר עֹלֶה עַלְיִ, מִתְּפָר לְהַתְּפִסּוֹת בְּגַזִּי צָמָר. פְּשַׁפְּנוּ עֹלֶה עַלְיִ, מִתְּפָר לְהַתְּפִסּוֹת בְּאֲגִיצִי פְּשַׁפְּנוּ. רַבִּי יְהוֹדָה אָמָר, הַכָּל לְפִי הַפּוֹדֵר. טַעַן

והזיע והיה ריחו קשָׁה, אמר קומם צמָר ופְּשָׁתִים עוֹלָה עַלִּי, מִתְּר
להתפסות ואסור להפשל לאחוריו:

ד. הנזיר מן הבית, מתר בעלה, דברי רבינו מאיר. וחכמים
אומרים, עליה בכלל הבית. הנזיר מן העלה, מתר בבית:

ה. הנזיר מן המיטה, מתר בذرヶש, דברי רבינו מאיר. וחכמים
אומרים, דרヶש בכלל מיטה. הנזיר מן הדרヶש, מתר במיטה. הנזיר
מן העיר, מתר לכנס לתחומה של העיר, ואסור לכנס לעובורה. אבל
הנזיר מן הבית, אסור מן האגר ולפניהם:

ו. קומם פרות האלו עלי, קומם הוא על פי, קומם הוא לפוי, אסור
בחלופיהם ובגדולייהם. שאני אוכל ושהאני טועם, מתר בחלופיהם
ובגדולייהם, בדבר שזרעו כליה. אבל בדבר שאין זרע כליה, אפלו
גדולי גDOI אסורים:

ז. הואמר לאשתו, קומם מעשה ידיך עלי, קומם הוא על פי, קומם هو
לפי, אסור בחלופיהם ובגדולייהם. שאני אוכל, שאני טועם, מתר
בחלופיהם ובגדולייהם, בדבר שזרעו כליה. אבל בדבר שאין זרע
כליה, אפלו גדולי גDOI אסורים:

ח. שאפת עושה איINI אוכל עד הפסח, שאפת עושה איINI מתקפה עד
הפסח, עשתה לפני הפסח, מתר לאכל ולהתפסות אמר הפסח.

שָׁאַת עֹשֶׂה עַד הַפֵּסֶחֶת אִינִי אֹכֶל, וְשָׁאַת עֹשֶׂה עַד הַפֵּסֶחֶת אִינִי
מִתְכֹּסֶה, עֲשָׂתָה לִפְנֵי הַפֵּסֶחֶת, אֶסְוֶר לְאֹכֶל וְלַהֲתִיכְסֹות אַחֲרַ הַפֵּסֶחֶת:

ט. שָׁאַת נְהַגִּית לִי עַד הַפֵּסֶחֶת אֶם תַּלְכִּי לְבֵית אָבִיךָ עַד הַחֶג, הַלְכָה
לִפְנֵי הַפֵּסֶחֶת, אֶסְוֶר בְּהַגְּנָאתָו עַד הַפֵּסֶחֶת. אַחֲרַ הַפֵּסֶחֶת, בֶּלֶא יִחְלֶ
דְּבָרוֹ. שָׁאַת נְהַגִּית לִי עַד הַחֶג אֶם תַּלְכִּי לְבֵית אָבִיךָ עַד הַפֵּסֶחֶת,
וַהֲלָכָה לִפְנֵי הַפֵּסֶחֶת, אֶסְוֶר בְּהַגְּנָאתָו עַד הַחֶג, וּמְתֻרָת לִילָךְ אַחֲרַ
הַפֵּסֶחֶת: